

Шайновъ. Моятъ добъръ другаръ ще дойде следъ малко: — не желаете ли да поседнете?

— (Мълчи).

— Госпожо вие имате изрядна талия!

— (Мълчание).

— Вие имате тазъ на Венера!

— (Мълчание).

— Предполагамъ, че очитѣ ви горятъ като разпалени въглини;

— (Мълчание).

— Не бихте ли снели вуала и маската? Тукъ сте на сигурно мѣсто. Послушайте ме, за да почувствувамъ силата на вашата красота...

— (Мълчание).

— Ако обичате, моя приятелъ, чудно ми е, че сте равнодушна къмъ мене... Той и азъ сме едно. Най-сетне, щомъ сте приели да дойдете въ моя домъ, защо трѣбва да сте тъй официална къмъ мене?

— (Мълчание).

— Госпожо, вашата грѣдь буди у мене желание да склоня на нея глава, за да ме лѣхне силата на плътта ви!

— (Мълчание).

— Щомъ мълчите... мълчанието е сжщинско съгласие, нели? (спуца се да я прегърне).

Тя се отдрѣпва и му посочва плѣсница.

VII.

Влиза Драганъ Камбуровъ,

Камбуровъ. (къмъ незнайната). А, ти си